

РЕШЕНИЕ

№ 965

гр. София, 13.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разгледа дело номер **10851** по описа за **2012** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е с касационна жалба вх. № 26697 от 08.11.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 43900 от 18.10.2012 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от [фирма], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от Б. А. Х. срещу решение № 150 от 16.03.2012 г. по НАХД № 12640 от 2011 г. по описа на СРС, НК, 100 състав., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 2542 от 08.06.2011 г., издадено от председателя на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата, в частта, с която на основание чл. 67 от Закона за стоковите борси и тържищата (ЗСБТ) на касатора е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 3 500 лева за нарушение на чл. 57, ал.2 във връзка с ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ЗСБТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от [фирма], с която се иска неговата отмяна като незаконосъобразно, неправилно и немотивирано, излагат се съображения за допуснати нарушения на процесуалните правила при връчването на АУАН. В тази връзка се сочи, че актът не е връчен на управителя на дружеството, а на упълномощено лице, което е действало без представителна власт при получаването му. В съдебното заседание редовно призован, касаторът не се явява, представлява се от адв. Б., който поддържа жалбата и моли да

се уважи на основанията, посочени в нея.

Ответникът по касационната жалба – председателя на държавната комисия по стоковите борси и тържищата, редовно призован, се представлява от юрк. С., оспорва касационната жалба и моли да се остави без уважение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна и предлага решението да се остави в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 27.04.2011 г. е извършена проверка в [населено място], [улица], в търговски площи на територията на стоково – тържище [фирма], в склад № 43, стопанисван от [фирма] в качеството на търговец – наемател на територията на тържището. При извършената проверка е установено, че за следните налични храни: 1. Картофи в чували – 160 кг; 2. Лук в чували – 60 кг.; 3. Грейпфрут – 2 касетки; 4. Чесън – 8 кг.; 5. Моркови в пликове – 35 кг, дружеството не съхранява и не предоставя на място документи, удостоверяващи техните качество, произход и собственост. За констатираното нарушение е съставен Констативен протокол № 0006780 от 27.04.2011 г., който е подписан от В. Х. К. – работник при касатора.

На 25.05.2011 г. А. С. А. на длъжност старши експерт при ДКСБТ е съставил Акт за нарушение № 2542 в присъствието на двама свидетели и е връчен на Я. Я. Д., който е представил пълномощно, издадено от името на Б. А. Х. в качеството му на управител на [фирма].

На 27.05.2011 г. Б. А. Х. е депозирал жалба до директора на дирекция „Контрол и анализ на организирания пазари“ към ДКСБТ – [населено място] с вх. № РД – 22-923, с която моли да се отмени издаденият АУАН и представя допълнителни писмени документи.

На 08.06.2011 г. председателят на ДКСБТ е издал НП № 02542, връчено на адресата си на 21.06.2011 г., видно от известие за доставяне ИД Р..

Тази фактическата обстановка въззивният съд е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съдът е кредитирал показанията на свидетелят А. С. А. като логични, ясни и непротиворечиви и подкрепени от приетите по реда на чл.84 от ЗАНН, вр.чл.283 от НПК писмени доказателства.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява частично неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл.

42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. АУАН № 2542 от 25.05.2011 г. е съставен в присъствието на свидетели при съставянето на акта, връчен е на касатора чрез изпратено от него упълномощено лице. В тази връзка следва да се посочи, че наведеното като касационно основание за нарушение на чл. 40, ал.1 от ЗАНН като аргумент за отмяна на НП, е било правено и пред въззивната инстанция, която подробно се е произнесла по него. Настоящият съдебен състав намира, че дори да се приеме наличието на нарушение на посочената разпоредба, същото не е от категорията на съществените по две причини – на първо място упълномощеното лице е изпратено да получи акта от управителя на наказаното лице, което обстоятелство може да се отчете и като преднамерено действие с цел последващо оспорване на процедурата по налагане на административното наказание, а от друга страна не е нарушено правото на защита на наказаното лице, тъй като същото се е възползвало от правата си по чл. 44, ал.1 от ЗАНН като е депозирало писмени възражения срещу АУАН в законоустановения 3 дневен срок. Тези възражения са наречени жалба.

Видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства пред въззивната и касационната инстанция не са представени такива, които да разколебят описаната фактическа обстановка.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, дванадесети касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на [фирма], по повод на която е образувано настоящето производство, за частично основателни.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтъквал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства. Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град и по вече изложените съображения.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата, на които е

постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

От друга страна обаче, е налице основание за приложение на чл. 3 ал.2 от ЗАНН, тъй като след постановяване на контролирания съдебен акт е направено изменение в законодателната уредба в сила от 09.10.2012 г. С оглед това изменение нормата на чл. 65 ал.2 от ЗСБТ предвижда нов размер на санкцията за юридически лица от 500 лв. до 12500лв. При това положение и като съобрази обществената опасност на деянието, настоящият състав намира, че следва да се отмени решението на СРС, с което е потвърдено НП, и вместо това да се постанови ново такова, с което да се измени наказателното постановление, като се намали размера на имуществената санкция от 3500 лв. на 2000 лева.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, Дванадесети касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 150 от 16.03.2012г., постановено по НАХД № 12640 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 2542 от 08.06.2012 г. на Председателя на Държавната комисия за стоковите борси и тържищата /ДКСБТ/, с което на основание чл.65, ал.2 от Закона за стоковите борси и тържища /ЗСБТ/ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3 500 лв. / три хиляди и петстотин лева/, за нарушение на чл.57, ал.2, вр. с чл.57, ал.2 във връзка с ал.1, т.1 и т.3 от ЗСБТ, и вместо това постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 2542 от 08.06.2012 г. на Председателя на Държавната комисия за стоковите борси и тържищата /ДКСБТ/, с което на основание чл.65, ал.2 от Закона за стоковите борси и тържища /ЗСБТ/ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3 500 лв. / три хиляди и петстотин лева/, за нарушение на чл.57, ал.2, вр. с чл.57, ал.1, т.2 от ЗСБТ, като намалява размера на имуществената санкция от 3500 лв на 2000 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.